

Dakdekker, het dak lekt!

In deze rubriek geeft Theo Wiekeraad zijn mening over de dakenbranche en aanverwante onderwerpen.

Elke dakdekker kent deze hartenkreet wel. Of die moet net begonnen zijn met zijn allereerste werkdag. Als het water langs de muren stroomt, is elke hulp in elk geval welkom. "Het dak lekt" heeft bij mij ook vele malen door de telefoon geklonken. Meer dan eens nam ik de klacht vol verbazing aan als het een nieuw dak betrof dat wij hadden gelegd. Sterker nog: wij zeiden dat de meeste lekkages van een nieuw dak zich in het eerste jaar manifesteren. Een slechte naad, matig ingewerkt detail, terugloop door een opgedrukte HWA of een slecht bouwkundig detail leiden steevast in de eerste maanden of na de eerste sneeuwbelasting tot lekkage. In het laatste geval bij de invallende dooi.

Bij het verleggen van duizenden vierkante meters dakvlak zijn lekkages nooit uit te sluiten. Dakdekken is en blijft handwerk, uitgevoerd onder de meest ongeconditioneerde omstandigheden in de bouwketen. Maar ook dan zijn er lekkages of problemen bij waarvan je bij binnenkomst 100% zeker bent dat die niet aan de dakdekker zijn toe te schrijven. En toch: dakdekker, het lekt!

Zo hadden wij diverse geballaste Pvc-daken bij een nieuwbouwcomplex in Brabant gemaakt. Na een herfst met veel regen viel in de winter spontaan een metalen chandelier vol met water van het plafond. Een woedende aannemer maakte melding van de lekkage. Die woede slonk niet toen wij meldden dat na de inspectie, het luiken snijden en nadencontrole het dak waterdicht was. Toen een maand later de lamp weer vol met water stond, waren de rapen pas echt gaar. "Iedereen" moest naar de woning komen voor overleg en het maken van een *plan de campagne*. Om een lang verhaal kort te houden: de elektriciën wist te melden dat bij dit project de ingestorte leidingen waren volgestort en alleen bij deze woning leidingen over het dak liepen. Bouwvocht onder de dampremmer kon hierdoor de woning inlopen. Geen lekkage, wel veel problemen die gelukkig door ons konden worden opgelost.

Een andere keer werden wij opgeroepen voor een al wat ouder dak van een theater in Rotterdam. Er kon niet gerepeteerd worden, want die ochtend stroomde

het water naar binnen. Met spoed werd een ploeg vrijgemaakt en zelf zou ik ook gaan kijken. Binnen zag het er niet uit. Er was 's nachts veel water naar binnen gestroomd bij een dak dat nog nooit voor problemen had gezorgd. Samen met het hoofd van de technische dienst ben ik naar boven gegaan in afwachting van de monteurs. "Kan ik even op het dak kijken?", vroeg ik toen we in het trappenhuis liepen. Toen hij een raam open deed, zagen wij een koelkast in de dakbedekking steken. Oorzaak gevonden. Probleem snel opgelost.

Triester was de noodkreet van een lekkage tijdens de eerste open dag van een nieuw theater in Delft. In de zomer hadden we het dak opgeleverd en sindsdien had het geen problemen opgeleverd. Maar die zaterdag stroomde het water naar binnen alsof de kraan open stond. Sneeuw op het gebogen dak, regen in de lucht en twee meter boven het laagste punt een gat van een steigerpijp op vijf centimeter boven de kim. Pech voor het theater dat het juist op die dag moest opspelen. Maar ja, niemand had deze schade gemeld terwijl iemand het waarschijnlijk heeft zien ontstaan.

En zo zijn er talloos veel meer meldingen van daklekkages op te noemen, zoals een magnum fles champagne die na oud en nieuw recht in het net gerenoveerde dak van een multinational in Rotterdam-Centrum stond. Ook niet de schuld van de dakdekker. Maar we staan wel weer klaar om het op te lossen. Ook in 2022!

Theo Wiekeraad